

La taronja mecànica de Van Gaal, a punt

Per la seva condició de campió, el Futbol Club Barcelona serà l'equip a batre de la tercera edició d'una Lliga d'Estrelles marcada per l'austeritat econòmica dels clubs, la televisió i la futura Superlliga d'Europa que amenaça els campionats estatals.

Dissabte comença una nova ronda de la lliga espanyola, dita Lliga d'Estrelles, amb totes les connotacions i amb tots els tòpics que arrossega el campionat de futbol més potent del món.

Com sempre, la Lliga es presenta com una pugna despietada entre els dos clubs més importants que hi participen, el Barcelona i el Madrid, que enguany han apostat per dos tècnics holandesos, Van Gaal i Hiddink, per assolir els seus objectius. Les alternatives a l'hegemonia dels dos grans són l'Atlètic de Madrid d'Arrigo Sacchi, el València de Ranieri, i el Betis de Denilson, el fitxatge estel·lar d'aquesta temporada. I si el Mallorca somnia a repetir els èxits de l'any

passat i l'Espanyol ja signaria per tornar a Europa, la novetat ens arriba de la Plana, i és que el Vila-real també figura entre els grans del futbol. La inversió en fitxatges de tots els equips ha minvat, en comparació a la d'aquests dos darrers anys, perquè la majoria de clubs ja han despès els 250.000 milions de pessetes que les televisions els van assignar fins l'any 2003. I són precisament les transmissions televisives que s'han convertit en protagonistes del fabulós negoci futbolístic que ja somnia en una futura superlliga europea aprofitant l'imparable ascens social i econòmic de l'anomenat esport rei.

Alguna cosa ha canviat en la

mentalitat de Louis van Gaal, la persona que fa girar l'engranatge futbolístic del club de futbol socialment més poderós del món. Ara fa un any Van Gaal es queixa de la precipitació amb què agafava l'equip. El seu primer any a Can Barça havia de servir per organitzar l'estructura tècnica del club abans de fer el salt a la banqueta del Camp Nou. Tot i aquesta manca de coordinació, la primera temporada de Van Gaal a Can Barça ha estat força positiva. Lliga, Copa i Supercopa d'Europa són un bon bagatge per a un entrenador que va fracassar en la Lliga de Campions i, durant una bona part de la temporada, en la connexió sentimental amb l'afecionat culé. Però enguany alguna cosa ha canviat. Van Gaal ja domina les regnes del futbol blaugrana i sembla que ja ha entès que allò del "Barça més que un club" no és una frivolitat sorgida de la literatura esportiva barcelonina. Van Gaal s'hi mostra més receptiu que no fa dotze mesos perquè és conscient que, per fi, ja pot dissenyar el Barça segons el seu discurs personal. Treballa deu hores pel club en un despatx propi que es va fer instal·lar al costat del vestidor, ha exigint que els integrants de totes les seccions del club vesteixin l'uniforme que ell va triar per a tots els desplaçaments oficials, ha creat la figura del cap de premsa exclusiu per al primer equip —que recau en l'eficaç Josep Miquel Terés— i ha dissenyat un organigrama tècnic i mèdic ampli i especialitzat. També ha millorat les seves relacions amb la

ARXIU / EFE

premsa, ha après espanyol i dóna lliçons de catalanisme allà on va. El dia 11 d'agost, per exemple, va declarar a un canal independent de la televisió alemanya, l'SFB, que els triomfs del club signifiquen per al Barça "actes d'independència respecte a l'autoritat central de Madrid".

Un Barça multifuncional.

L'equip d'aquesta temporada respon a la filosofia de joc que vol l'entrenador. Jugadors com Luis Enrique o l'holandès Philippe Cocu (una de les dues novetats, juntament amb el seu compatriota Boudewijn Zenden) són el prototip de l'ideal futbolístic de Van Gaal, que busca la polivalència dels seus homes per sobre de tot, —"un tret bàsic del futbol modern", segons l'ideari "vangaalista", en què sembla que no tenien cabuda jugadors com Ferrer, Amor, De la Pena o Pizzi, independentment del carisma que haguessin pogut acreditar duent la samarreta blaugrana—. Van Gaal està decidit a apostar per futbolistes holandesos (diu que són "multifuncionals i barats") i, en general, per jugadors treballadors, tècnics i amb personalitat (en més d'una conferència de premsa ha dit que "una estrella és un jugador que treballa per i per a l'equip"). La plantilla actual ha estat dissenyada per fer espectacle i oblidar els xiuletets i els mocadors blancs que l'exigent grada barcelonista dedicava a l'equip la temporada passada. Van Gaal ho veu clar: "El Barcelona em va fitxar per oferir un futbol atractiu i les exigències s'han de complir".

La bona feina del director del futbol-base, Llorenç Serra Ferrer, i del nou director de fitxatges, Joan Martínez Vilaseca, permet a Van Gaal de comptar amb jugadors fets a la Masia (Arnau, Xavi, Jofre, Mario o el nigerià Samuel Okunowo, que té assignat el dorsal 22 de la primera plantilla). Amb un planter de jugadors format per tretze forasters (cinc holandesos, tres brasilers, dos portuguesos, dos nigerians, un iugoslau i dos asturians), set catalans i un mallorquí, Van Gaal podrà dur a la pràctica el seu sistema 2-3-2-3 que tants èxits

li va donar a l'Ajax d'Amsterdam. L'engranatge del conjunt exigeix la recuperació del capità Josep Guardiola, absent durant una bona part de la temporada anterior, i l'arribada de Frank de Boer a la posició de central esquerra. La resolució del cas dels De Boer, l'autèntica tirallonga futbolística d'aquest estiu, condicionarà la configuració de l'equip titular en una temporada farcida de partits i competicions. Tot sembla indicar que Hesp continuarà defensant la porteria en detriment de Vítor Bafá. La primera línia de defensa, l'ocuparan Nadal i Abelardo, per manca de Bogarde, lesionat, i de la incògnita de Frank de Boer. Al davant, hi actuaran Reiziger o Okunowo per la dreta, Cocu pel mig i Sergi per l'esquerra. La posició de Cocu podria canviar per la tornada de Guardiola o per l'estat de forma de Celades. El mig del camp, se'l repartiran Giovanni, Luis Enrique, Rivaldo, que tindrà més llibertat que no l'any passat, i Ronald de Boer, si aconseguen que el seu club, l'Ajax, li doni la carta de llibertat, juntament amb la del seu germà Frank. En posicions més atacants sembla clar que Figo serà l'encarregat de conduir el joc per la dreta i Bolo Zenden per l'esquerra, mentre que a la

punta hi haurà Sony Anderson. Els germans Garcia Junyent, Oscar i Roger, Ciric o Amunike hauran d'esperar la seva oportunitat, perquè Van Gaal ja ha anunciat que "tots tenen les mateixes possibilitats de jugar".

Fora l'apartat estrictament futbolístic, l'actualitat barcelonista anirà lligada amb els actes del centenari del club, que començaran el novembre, i amb les possibles guspises que puguin sortir de l'aparentment calmat Elefant Blau. Amb la intenció de revalidar els títols de Lliga i Copa, el gran envit del Barça 98-99 és d'arribar a la màxima competició continental, la Lliga de Campions, després del descens de l'any passat i de veure que el màxim rival, el Reial Madrid, se'n proclamava campió. Potser per això el Barça va decidir de contractar Ronald Koeman d'ajudant de Van Gaal. La feina de l'ex-jugador holandès és de fer d'enllaç entre el primer equip i el segon, encara que tot indica que l'han fitxat perquè assessori Van Gaal quan aquest torni a confondre el Barça amb l'Ajax. I, de passada, donarà un punt de nostàlgia al record d'aquell enyorat Dream Team de Johan Cruyff.

Jordi Finestres

Louis Van Gaal confia plenament en una plantilla que té tretze jugadors estrangers, cinc dels quals holandesos, amb Cocu i Zenden (a la fotografia) com a novetats. Mentrestant, els mundialistes brasilers, Giovanni i Rivaldo, seran els encarregats de donar màgia a l'equip.